

Божие СЛОВО

ГОДИНА XVIII, БРОЙ 02 (189) • 2010 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Врата премества планини

“Имайте вяра в Бога!

Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Вдигни се и хвърли се в морето!, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане! Затова ви казвам: Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили и ще ви се сбъдне.” (Марка 11:22-24)

Не гледай на планината от проблеми, че е толкова голяма. Помисли колко по-велик е Този, който е сътворил планините и моретата, и всичко.

Вярвай в силата на изговореното Божие слово и направи изповед с устата си, че ще успееш.

И планината ще стане поле.

В Англия след 10 години

На 11 февруари, в два часа следобед, със съпругата ми Ани излетяхме от София за Лондон. Около 15.30 ч. местно време кацнахме на летище Хидроу в Лондон. Бяхме посрещнати от Клаус, християнин от църквата

Вечеряхме заедно като обсъдихме програмата за престоя ни. На другия ден, петък, заедно с пастора направихме визита в Християнското училище към Църквата. Училището има две подразделения – начално и основно.

„Пениел Чърч”. Той беше опитен шофьор и с неговата кола пристигнахме в град Брентууд, намиращ се на 70 мили от столицата. Имаше готовен малък апартамент за нас в църковния комплекс „Пениел”. Още същата вечер се срещнахме с главния пастор Питер Линикер и съпругата му.

Влязохме в часове по изкуство. Видяхме една много богата учебна база. Децата разполагат с компютри, големи, удобни работни маси, табла и ктoве за готовите произведения. Направи ни впечатление, че всички са спокойни и усмихнати. Няма ви-
прод. на стр. 2

↪ прод. от стр. 1
 кове, учителките наблюдават и помагат на учениците. Истинско Божие Царство за децата!

пи от хора. Лондонското метро е едно от най-старите в света. Повозихме се в него. След това направихме тур няколко часа пеш. Посетихме величест-

от цял свят. Катедралата е гордост за всеки англичанин. По чудо е оцеляла от бомбардировките през Втората световна война. Тогава министър председател на Англия е Чърчил. Той се молيل Господ да запази Катедралата.

Днес, в специален кът, всеки посетител може да види снимки, които показват как всички сгради наоколо са разрушени, а Катедралата се издига непокътната. Този факт окуражава англичаните, че Бог след като е отговорил на молитвата на Чърчил, ще помогне и ще защити цялата нация по време на войната. Както и става.

След това се отправихме към колоната на Нилсън. Видяхме старинната крепост на Лондон, площада близо до операта „Кован Гардан“.

Когато наближи времето за вечерното богослужение на Българската църква, взехме такси и отпътувахме за Челси – квартал на Лондон. Такситата са черни. Шофьорът е отделен със стъкло от пътниците. Има съвсем малък кръгъл отвор. Може да се контактува с него, защото има микрофони и всичко се чува. Беше тъмно, валеше дъжд, но без лутане прис-

След визитата в училището обядвахме с пастор Линикер. Вечерта, от 20 часа, имаше редовно богослужение в църквата. Бяхме поканени да участваме с поздрав и насърчение. Така беше възстановена духовната връзка след 10 години с тази църква. Много хора ни се зарадваха и не вярваха, че са минали толкова години.

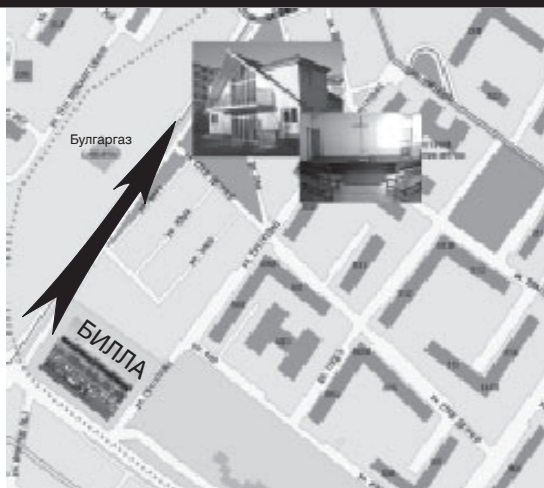
В събота по програма пътувахме за Лондон. Шофьор и водач отново ни беше п-р Линикер. В центъра на Лондон паркирахме колата в подземен гараж. Направи ни впечатление, че в централната част на столицата няма по улиците нито една паркирана кола. Въпреки че беше зима, по старинните, внушителни сгради видяхме цъфнали теменужки, малки храстчета, иглики. Навсякъде чисто, без тъл-

вената катедрала „Сент Пол“, която ежегодно привлича милиони туристи

**Божия Църква
 „Дом на радост“**

Адрес: ж.к. Люлин 8,
 зад магазин
 „Билла“ и срещу
 Булгаргаз.
 Постоянни служби:
 Неделя от 11:00ч.
 Вторник от 18:30 ч.
 Петък от 18:30ч.

**Библейска
 академия „Агам“
 кани на среща
 мъже на вяра
 всяка сряда
 от 10 часа
 в църквата
 „Дом на радост“,
 Люлин**

тигнахме на точното място.

Пастор Митко Буюклиев и пастор Славчо бяха съобщили на българите за нашето пътуване. Залата беше пълна. След помазано хваление п-р Буюклиев представи гостите. Сподели, че са минали 10 години от основаването на Българската църква. Събитие, свързано с ръкополагането на Тотев и църквата „Пениел”. Службата беше тържествена. Видяхме познати братя и сестри от София и страната. Споделихме слово. Почувствахме голямо вълнение и радост в присъстващите. Сякаш чрез нас се докосваха до България. Пастор Линикер беше силно впечатлен от топлата атмосфера. Обеща на Пастор Буюклиев, че ще поддържа връзка с тази църква. Не усетихме кога минаха три часа. Разговорите продължиха около масата с почерпка. След полунощ се прибрахме в Брентууд.

В неделя сутринта бяхме на богослужение в „Пениел Чърч”. На обяд бяхме поканени от семейство Ян и Карел. В техния дом пристигнаха и други вярващи. Имаше духовно общение. Вечерта се събрахме няколко семейства в дома на Ендрю и Белинда. След традиционната вечеря разисквахме за благовестието.

В понеделник сутринта две жени от църквата – Сраари и Лизани ни заведоха с кола до град Онга. Паркирахме колата и се разходихме по Търговската улица. Това е типично английско градче – с ниски постройките, магазинчета. Всичко старо и непокътнато от години. Започнахме да разглеждаме магазините и докато жените се занимаваха със сувенирите и дрехите, аз имах възможност да благовестявам по улицата. Англичаните бяха много изненадани, когато видяха в магазина, че аз водя продавачката в молитва на покаяние. Преди това разговарях с нея, като обясних, че не се интересувам да купувам нещо, но съм в магазина, за да я благословя. „Досега никой никога не ме е благославял в моя живот!” Беше млада жена, на около 20 години. Силно се развълнува и ми благодари за молитвата. Моите спътнички забравиха покупките и я наобиколиха.

Във втория магазин, в който влязохме, докато те си търсеха нещо ново, поздравих една възрастна жена. Тя тъкмо излизаше от магазина. Погледна ме учудено, като че ли искаше да каже: Кой беше ти? Казах й,

че съм християнин и искам да я благословя. В този момент Светият Дух я докосна. Тя грабна моята ръка и почна да я целува. Това отново накара англичанките да се шокират. Направихме едно кръгче. Разговаряхме и се рад-

Много се радвам, че работите за моята страна. Искате ли да Ви благословя, Вас и Вашия бизнес?” Той ми подаде ръка и се молихме за благословение. Господинът ми благодари. Разделихме се приятелски.

вахме на Божието присъствие в магазина.

Продавачката прояви голямо любопитство – напусна щанда и дойде да види какво става при нас.

Продължихме разходката си. На тротоара видяхме реклама с карта на България и снимки от курорта Пампорово. Стана ни много приятно. Влязохме в туристическа агенция. Вътре имаше един джентълмен, заобиколен от компютри. Сериозен, вглъбен в работата си. Казах му, че имам интерес към страната от рекламата. Той започна да хвали курорта Пампорово. „Аз съм от България.

Продължихме пътя си. Двете англичанки ни заведоха на обяд. Най-напред влязохме в малък магазин за еко продукти. От него се отива в ресторанта. Той не е голям, но храната се приготвя от зеленчуци и месо, произведени в стопанството към него. От нашата маса се виждаха поляните със сочна, зелена трева, както и някои от отглежданите животни. Един баща беше завел там децата си. Явно фермата беше и място за развлечение.

Преди да си тръгнем обратно за Брентууд, Лизани сподели, че е оставила болен съпруга си Шарл. Решихме

да отидем при него, за да се молим за здравето му. Беше в съседно село. Шарл ни посрещна. Влязохме в къщата, той ни разказа каква е неговата болест. Холандец, преселил се в Англия, за да търси лек за болестта си. Беше висок, строен млад мъж, но изпитващ болка в цялото си тяло – от главата

до петите. От 15 години насам. Много изследвания, болници, лекари. Почти никаква помощ. Въпреки проблемите работи като учител. Молихме се усърдно, от сърце, като еп. Тотев го помаза за здраве. Видяхме как грейна лицето му от радост. Изпрати ни с много почести. Така завърши нашата

разходка до Онга.

Във вторник трябваше да имам среща със Симон Климансън. Той обаче беше възпрепятстван от семейни проблеми. Нашата програма се промени. Бях поканен да проповядвам на групата на ветераните. Нямах време да разсъждавам, взех си Новия завет и се озовах при тях със съпругата си. Получи се много хубава служба, с молитви за нуждите. Ветераните останаха много доволни от нашето гостуване.

Вечерта бяхме поканени от семейство Джон и Джейн Шелтън. Тук беше и секретарката на църквата Сандра със съпруга си. След вечерята веднага отидохме в църквата. Там имаше курс по благовестие с видео материали и попълване на тестове в книжки. Включихме се в разискванията на една от групите. Споделихме някои опитности.

Сряда беше нашият последен ден. Бяхме на закуска заедно с Колин Клеменсън и Питер Рук. Това се приятелски закуски, където се споделят опитности. След закуската взехме багажа и Питер Рук ни изпрати до четвърти терминал на Хидроул. След приятно пътуване се приземихме на летище София. Отново у дома, при своите, където е най-добре!

Соб. Инф.

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

* * *

Скоро бях болна. Благодаря на всички, които се молиха за моето бързо оздравяване. Като се почувствах добре, изпрах пердетата. Трябваше после да ги закача, но корнизът е доста нависоко, стъпих на раклата. Всичко беше добре до момента, в който загубих равновесие. Паднах назад, ударих си гърба в дървената маса, счупих я и се намерих на земята. В първия момент си помислих: „Слава Богу, жива съм, но дали ще мога да стана?“ Започнах да се моля: Господи Исусе, помогни ми. Полежах още няколко минути. Полека се изправих. Все още бях зашеметена от случилото се, Дъщеря ми като видя счупената маса, се заваяка: Майко, да те карам в Пирогов. Сигурно имаш нещо чудно. Казах, че никъде няма да ходя, нищо ми няма. И ето сега, стоя пред вас в църквата, жива и здрава.

Благодаря от сърце на Бога, че ме опази.

сестра Теменужка, гр. Банкя

В петък вечерта (26 февруари) на богослужение в Молитвения дом в ж.к. Люлин ни гостуваха със съпругите си п-р Пачо от „Бакърената“ и п-р Желязко от Симеоновград.

Сестра Мария разказа за детското си служение: „Вече 17 години се занимавам с децата. Вие знаете, че ромите са бедни. Учим децата им на християнски добродетели – да не крадат, да не лъжат, да са добри. Помагаме им да могат да четат и пишат. Всяка събота има безплатна храна. Винаги се моля: Исусе, Ти Си наш снабдител. Помогни ми да нахраня децата. През всичките тези години съм се убедила, че за Господа невъзможни неща няма.“

Съпругата на п-р Желязко прослави Бога като разказа как е била излекувана от няколко болести.

Пастор Пачо поздрави църквата с окуражително слово като завърши с думите: „Духът е, Който дава живот.“

А п-р Желязко ни развесели и разсмя като в проповедта си сподели следната случка:

„Погледнах и видях, че църквата ви има балкон. И реших да ви разкажа за едно семейство. То имало хубава къща с тераса. Съвсем близо до терасата се издигало голямо, но изсъхнало дърво. Бащата и майката били вярващи. Те искали и техните синове да служат на Господа. Когато трябвало да отидат на църква, родителите чакали децата им да слязат по стълбището, но това не ставало, защото те от терасата скачали на дървото и от там се прехвърляли в дискотеката. Това продължило известно време, докато един ден бащата рекъл на трапезата: „Утре ще отсека дървото, и без това не дава никакви плодове.“ Синовите се спогледали уплашено. Отишли на пазара и купили няколко кошници вкусни ябълки. През нощта ги окачили по клоните на дървото.“

На сутринта бащата видял дървото и извикал: „Жено, ела бързо! Чудо! На дървото има плодове!“ Когато майката дошла, той погледнал синовете си и им казал: „Доста сте се потрудили, само че дървото е круша, а не ябълка!“

Исус знае всичко, нищо не може да се укрие от Него. Така че всеки от нас трябва да принася добри плодове, тоест да прави добри дела.

* * *

Искам да разкажа как повярвах в Господа. През 2006 г. моят живот се преобърна. Тогава дъщеря ми Радостина беше на 2 години. Започна да кашля, зъбките ѝ да се развалят. Лекарят каза, че е обикновена настинка, а за зъбките да ги мия с четка.

Кашлицата обаче се усилваше. Дишането ѝ ставаше все по-силно. Отново на лекар. Постъпихме в болница със съмнение за бронхит. Пълни изследвания. Един от лекарите ме погледна и ми каза: „Майче, това дете е с огромно сърце!“ И така от този ден животът ми стана ад. Радостина ставаше все по-зле. Правеха ѝ постоянно изследвания, слагаха я на различни системи. Започнаха да ѝ откриват болест след болест. Радостина както тичаше, играеше и се смееше, спря да се движи, да яде и да се смее. Не познавахме Господа. Нищо не можех да направя, освен да плача и да виждам как детето ми гасне ден след ден. Моят съпруг започна да купува разни неща, да ги дава на лекарите. Бяхме купили детски комплекти за цялото детско отделение, защото имаше много болни дечица. Харчехме и давахме пари, като си мислехме, че така ще обърнат повече внимание на детето ни. Един ден една докторка ни повика, за да ни обясни какво става. Тя седна, погледна ни и ни каза: „Съжалявам, но няма какво повече да направим за вашето дете. То е много болно. Самото сърце е много слабо и организъмът не може да се бори повече. За Радостина няма лек. Може само да ѝ помогнем с медикаменти да не се мъчи и да ѝ облекчим болките.“

Даваха ѝ живот три месеца.

Тогава Бог погледна милостиво. Вярващи хора бяха говорили на моя съпруг. Доведе ги в болницата при мен. Бях скептично настроена. Не исках да виждам никого. Но Исус ме срещна лично. Застанах пред креватчето и казах: „Господи, не знам как да се моля. Но ако Си жив и реален, по-

дари живот на детето ми. Моля Те, изцери я и аз ще Ти служа и хваля до края на дните ми!“

Така аз и моят съпруг се хванахме за Господа. Венчахме се в църква. Приехме водно кръщение. Господ изцери Радостина напълно. Дари ни и със син Давид.

Днес имаме църква от около 25 семейства и служим с радост Господу. Исус е жив и може да направи невъзможното възможно!

*Магдалена и Крум, гр. Сливница
Църква „Синай“*

* * *

Истинският лекар в живота ми

Здравейте, казвам се Георги Ангелов, на 23 години. В София живея от около 8 години. След като със семейството ми се преместихме от гр. Лясковец – градче до Велико Търново, веднага намерихме църква. Благодаря на Бог, че ме зеведе и запозна с Епископ Милчо Тотев – човек, помогнал много на мен и на семейството ми.

Накратко! Преди 6 години се разбра, че ще трябва да ми се направи Бъбречна трансплантация. По Божия воля заминах за Пакистан. Там ми направиха сложната операция и слава на Бога – вече почти без никакви проблеми продължавам да хваля Исус за всичко в живота ми.

И така скоро ходих на редовен преглед в една от най-добрите клиники в България. Там докторът, след като ме прегледа основно, ми заяви: „Жоро, имаш киста на отделителната система“. Замълча за миг и добави: „Съмнявам се за тумор, но не съм сигурен“. Да си призная не се притесних много, защото Бог ми беше доказвал, че няма да ме остави и в най-лошите моменти. След като излязох от клиниката Бог ми говори и сякаш ми каза да си направя кръвни изследвания на цялото тяло. И ми говореше, че всичко ще е само и единствено за Негова слава. Аз непоколебим отидох и си направих тези изследвания, и даже се изследвах и допълнително и за най-тежките болести, познати у нас.

След няколко дни чакане за резултати и разбира се молитва от страна на пастор Владимир Владимиров, който знаеше за проблема ми, аз прославих Бог пред цялата църква в Люлин 8. И както вече се досещате братя и сестри, напук на най-добрите професори и лекари, на пук на всичко

човешко, БОГ ПОБЕДИ. Той ми каза, че ще стане нещо за Негова прослава и така и беше – няма рак. Здрав съм. Силен съм в Бога.

Вероятно това ви се вижда обикновено Божие чудо – да, за Него да. Но за мен не е. За 23 години са ме оперирали 15 пъти от какво ли не. Имам и една трансплантация. Лежал съм с месеци в Пирогов, а и не само там. Детството ми е там. И една добра новина за здравето ми, каквато беше тази, ме накара да падна на колелене и да кажа „Боже мой, Ти си истинският лекар в живота ми!“

Бог да ви благослови и да даде по желанията на сърцето Ви. Амин!

Ние вярваме

Като Църква ние открито и ясно отстояваме:

Вярваме в апостолското кредо на вярата.

Вярваме в Троицата Отец, Син и Святия Дух.

Вярваме в свръхестественото зачатие на Господ Исус Христос.

Вярваме в смъртта и възкресението на Исус Христос.

Вярваме във възкресението на Исус Христос в третия ден.

Вярваме Той се възнесе в Небесата.

Вярваме пролятата кръв на Исус може да очисти всеки грях.

Вярваме всички хора могат да се примирят с Бога, чрез Исус Христос.

Вярваме, че който изповяда с устата си, че Исус е Господ и повярва в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спаси!

Вярваме Исус стана вседостатъчна жертва за греховете на всички хора.

Вярваме Църквата е живо семейство, изявяващо живота на Христос на земята.

Вярваме в чудотворната мощ на Исус, който спасява, изцерява и освобождава днес, както го е правил преди 2000 години.

Вярваме в дарбите на Светия Дух днес: Исус Христос е същия вчера, днес и до века.

Състрадателна гореща Божия любов

“Песен на Песните” означава най-прекрасната песен. Тя е връх на поезия, която прославя съпругеската любов – един от най-големите Божии дарове.

В по-дълбок план Книгата се възприема като брачната песен на Исус към Църквата. В началото започва с ухажване, после сватбено шествие и разливане на любов. „Нека ме целува Той с устата си, защото любовта е по-сладостна от виното.” (П.П. 1:2)

В любовната картина се появяват и приятелите, които съзерцават тези прекрасни взаимоотношения. „Ще се радваме и ще се веселим в Тебе, ще възпяваме твоята любов повече от виното.” (П.П. 1:4)

Приятелите се явяват тези, които изпитват тръпки, когато попаднат в духовна среда. Там, където се чувства присъствието на Светия Дух. Такова чувство придобива посетител на величествен храм – на свято място. Той стои и гледа, а душата му благоговее. Приятелите не са далеч от Божието царство.

Чува се гласът на възлюблената: „Мургава съм, но съм хубава, ерусалимска дъщеря, тъмна като кидарските шатри, като соломонови завеси.” (П.П. 1:5)

„Каж ми Ти, Когото люби душата ми, къде пасеш стадото Си, къде го успокояваш по пладне.” (П.П. 1:7)

В старанието си да го ухажва, възлюблената се снишава, което е като игра в любовта. Целта е да изтъкне неговите достойнства, а себе си като недостатъчно красива. Това е най-успешния прием в любовта. Красотата на невестата е в нейното смирение.

От тази поема ние се поучаваме, че отношенията между Христос и Неговата църква е нещо повече от религия или ритуал. Това е общение на себеотдаване. „Да Го възлюбиш с цялото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си сила.” Тази любов трябва да се изразява чрез поведението на християните.

Църквата трябва да бъде с достопетие и авторитет. „Всеславна е царската дъщеря във вътрешността на палата. Облеклото ѝ е златотъканно, ще я доведат при царя с везани дрехи.” (Пс. 45:13, 14)

След разменени красиви фрази, в песента на ухажването възлюбеният и невестата се приближават все повече един към друг. „Возлюбеният ми е като китка в лозята на Ен-Геди” (П.П. 1:14) „Колко хубава си, любима моя, колко хубава си.” (П.П. 1:15)

Зимата е преминала, природата се съживява. Настъпва сезонът на любовта. „Проговаря възлюбеният ми и казва: Стани, любима моя, прекрасна моя и дойди. Ето, зимата вече мина и дъждът превалия, престана, цветята се показаха по земята. Времето на птичи песни настана, гласът на гургулицата се чува в нашата земя. По смокинята зреят първите смокини. Стани, любезна моя, прекрасна моя и дойди.” (П.П. 2:10-13) Това е, което желае всеки от нас да чуе. Че е желан. Че го обичат. Тук има обръщение и даже призив. „Стани, любезна моя и дойди”. Активен в любовта е годеникът. Той прави стъпка и смело придвижване. Искане само отклик на това предложение. Чуйте как звучи това в Новия Завет: „Бог обаче, Който е бо-

гат с милост, поради голямата си любов, с която ни възлюби, даже когато бяхме мъртви поради престъпленията си, съживи ни заедно с Христа, като ни съвзкреси, сложи ни да седнем в небесни места.” (Еф. 2:4-6)

Всичко това не е чрез дела, но чрез вярата, че Исус Христос е Син Божий. Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места, като ни е избрал в Него, преди създаването на света да бъдем святи пред Него в любов.”

(Еф. 1:3, 4)

Всичко това звучи много поетично, но е свързано с горещата състрадателна любов на Бог Отец, Който даде в жертва за нас еднородния Си Син, за да имаме живот чрез Него.

“Онзи, Който не пожали Сина Си, но Го предаде за всички нас, как не ще ни подари и всичко.” (Римл. 8:32)

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

Божия църква “Дом на радост”, гр. Божурище

От месец октомври църквата в гр. Божурище ползва сграда на пл. Дружба, (зад ТВ сервиз). Всички евангелски християни могат да се включат свободно в многостранния духовен живот на църквата. Презвитер Петър и Цветелина Асенови Ви канят на редовните неделни богослужения от 17 часа.

Елате и бъдете част от нас!

Радвайте се в Господа, пак ще кажем - радвайте се!

“Вашата кротост да бъде позната на всичките човеци; Господ е близо!”

(Филипяни 4:4,5)

Кюстендилска пролет 2010

На 20 и 21 март, в Кюстендил се проведе всенароден празник на пролетта.

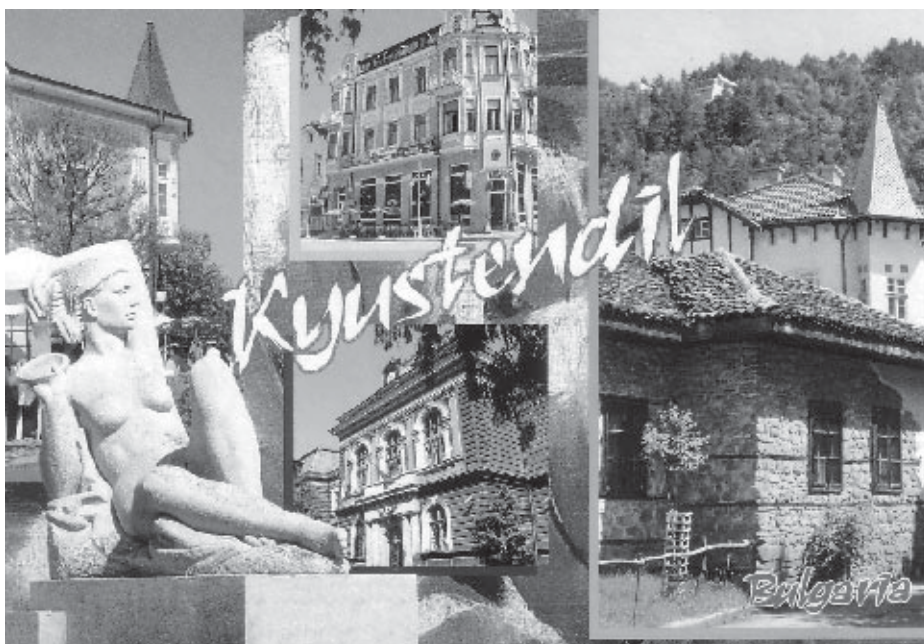
Централният площад и главните улици бяха тържествено украсени. Имаше множество павилиони за различни стоки, лакомства и изненади. В този ден градът е изпълнен с гости. Млади хора, работещи в София и на други места в страната се завръщат в родния си град. Чувства се атмосфера на прекрасен празник. В града има конкурс за Мис "Пролет".

Тази година денят беше слънчев и донесе истинска пролет!

Църквите в Кюстендил отбелязаха празника като бяха поканили гост-говорители и групи за хваление от други градове. Евангелската Петдесятна църква, с пастор Павел Иванов, организира две тържествени богослужения - едно преди обяд и едно следобяд, в салона на НТС. Тук гости на сутрешната служба бяха група от църкви "Дома на радост" от София и от Баня. Те поднесоха програма със сцена и слово от епископската двойка Ани и Милчо Тотев. Накрая имаше ръкополагане за дяконско служение на семейство от Земен.

На следобедната служба главни гости бяха група за хваление от Благоевград, с пастор Юли. В тази служба отново участие имаше епископ М. Тотев.

Соб. инф.

Съзрала

Съставил: Х. Харизанов

Наскоро моята сестра (Антония Стефанова) имаше рожден ден. Изпратих ѝ SMS с пожелания за празника. Открийте посланието, като вървите по спиралата в указаната посока и попълвате квадратчетата с цифри. Българската азбука има 30 букви, Като А е 1, Б – 2 и т.н. до Я – 30. Еднаквите цифри са за едни и същи букви.

За улеснение са поставени препинателни знаци и празни квадратчета между думите.

8	5	17	1	3	6	10	,	16	15	13
→										
17	15	7	5	6	14		5	6	14	27
-	24	1	14	1	-	23	6	12	!	5
10	9	19		13	6	14	!	20	2	17
6	2	15	14	9	30	!	2	3	27	30
12	15		6	15	.	2	12	11	5	12
9		3	3	11	19	1	1	9	9	15
2	9	1	15	12	18	15	4			
29	11	17	5	8	15	16		9	19	13
	24	9	18	3		19	15		9	15
19	9	19	18	6	24	!	6	24	9	13

Тайната вечеря

Веднъж Иисус казал на Своите ученици: „Аз скоро ще си отида от този свят. Израилтяните ще Ме хванат и ще Ме убият.“ Разстроени седели учениците до Иисуса. Те не искали да вярват на своя Учител. „Нима Иисус трябва да умре? Иисус е Син Божи.“

Но Иисус трябвало да бъде принесен в жертва. И Той Самият го искал. Той трябвало да умре заради всички, които Го обичат.

През своя живот и възрастните, и децата извършват много грехове. А всички тези грехове Иисус е поел върху Себе Си. Той казал: „Нека Аз да понеса наказание за всички хорски грехове!“

Иисусовите ученици никак не могли да разберат защо техният Учител трябва да умре и през то-

зи ден им било много тежко. Иисус с учениците си бил в Йерусалим. Както всички евреи тази вечер те празнували Пасха. В стаята била подредена маса.

Един от учениците - Юда - бил много зъл тази вечер. Иисус знаел мислите му. Той знаел също, че този ден Юда е бил при фарисеите и свещениците и е обещал да им помогне при залавянето на Иисуса.

„Много се радвам - казал Иисус на учениците Си, - че ще мога да отпразнувам Пасха заедно с вас, преди да умра.“ След вечерята Христос взел хляб, благословил, разчупил го, раздал на учениците Си и казал: „Вземете, яжте, това е Моето тяло!“ После вдигнал чашата и казал: „Пийте от нея всички.“ Това е Моята кръв на Новия завет, която за вас и за мнозина се пролива

за прощение на греховете.“ След това Иисус добавил: „Това правете за Мой спомен!“

Така Иисус Христос установил тайното свето Причастие. Затова тая пасхална вечеря се нарича „Тайна вечеря“. Това е първата света Литургия. Вечерята завършила с изпяване на химн.

Божия църква
„Дом на радост“
и епископ Милчо и Ани Тотев
Ви очакват на Богослужение
в кв. Люлин 8 (заг магазин „Билла“)
в неделя от 11 ч.

вторник и петък от 18:30 ч.

***

В Баня,
ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ 16
неделя от 9:30 ч.
и в сряда от 18:30 ч.

Божие СЛОВО
близо до теб!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!
Как???

Абонаменти за 2010 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел. /факс: 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

Гл. редактор: Милчо Тотев
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXI9545
1000153017

КОНФЕРЕНЦИЯ
ще се проведе
от 30 април до 2 май
„ИСУС Е ТУК ОТНОВО“

гост говорители:
п-р Емануил Тотев
п-р Майк Скелтън - Англия
п-р Марк Бертузи - САЩ
домакин: Църква „Дом на
радост“
епископ Милчо Тотев

Адрес: София, Люлин 8, ул. „Гоце Делчев“
метро спирка Люлин зад магазин „БИЛА“